

<http://www.wijkginderbroek.be>

Wijkkrantje januari 2016

Het nieuwe jaar

Samenleven.

Dat is altijd al het kernwoord geweest van onze wijkwerking. Gelukkig hebben we op een groot en trouw publiek kunnen rekenen, dat met interesse en zorg de wijkactiviteiten volgde. Voor die steun en samenwerking willen we jullie allemaal van harte bedanken. We hopen dat het dit jaar niet anders zal worden.

Onze wijkwerking bestaat 46 jaar. Dat is iets unieks.

Daarom heffen we bij het nieuwe begin jaar het glas op het 47ste jaar.

Oud-papier

2016

30 januari

27 februari

26 maart

23 april

14 mei

18 juni

30 juli

27 augustus

24 september

22 oktober

26 november

24 december

Zaterdag 30 januari

*Onze eerste papierslag
van het nieuwe jaar*

Hiernaast de volledige kalender voor 2016!

Het oud-papier en karton worden bijna maandelijks opgehaald door de vrijwilligers van de wijk. Drie bestelwagens komen op de afgesproken zaterdagen langs en de vrijwilligers beginnen om 9.00 uur ochtend hun route.

De vrijwilligers hebben graag dat het papier samengebonden is of in kartonnen dozen verpakt.

Vergeten? Niet thuis?

Geen probleem, want u kunt elke dag het oud-papier naar het 'Papierhok' brengen in een zijstraatje (zonder naam) van het Pleintje van Ginderbroek.

Het wijkkrantje Ginderbroek

Het eerste exemplaar verscheen in juli 1969.

Het wijkcomité van Ginderbroek was nog maar net gestart op 5 juni of er was al een gouden bruiloft.

Op de eerste wijkvergadering hadden ze beslist dat men voor de gouden jubilarissen een cadeau zou kopen en dat daarvoor de straatafgevaardigden zouden aankloppen voor een bijdrage.

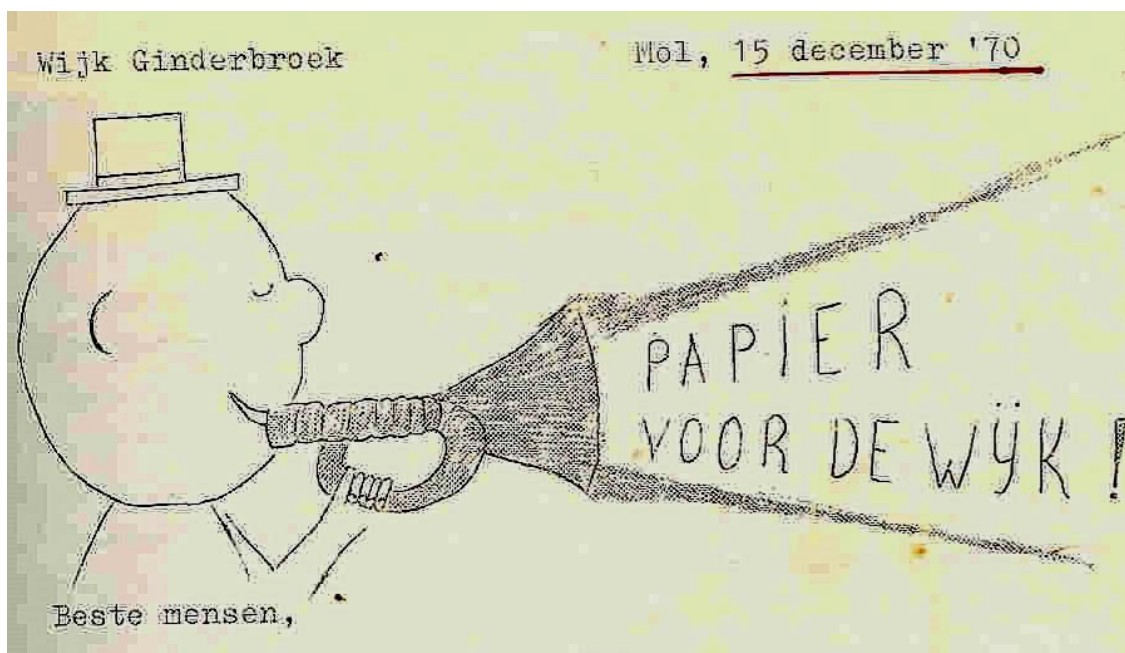
Toen het wijkcomité hoorde dat Jef Geerts en Mieke Geuens uit de Hoogstraat hun gouden bruiloft op 23 augustus 1969 vierden, moest dat nog vlug aan alle inwoners meegedeeld worden.

Het eerste wijkblaadje was een gestencild half blaadje.

Maar het was het begin van een grote uitdaging, waarvan niemand toen beseftte waar het heen zou leiden.

We zijn er al bijna 50 jaar (*Dit magisch getal komt al stilaan om de hoek loeren*) mee onderweg en gelukkig zijn we steeds nauw betrokken gebleven bij alles wat er in de wijk bewoog.

Wat begon als een onooglijk gestencild blaadje groeide naar wijknormen uit tot het ambitieus krantje, zoals je nu er eentje vast hebt.

Dit is een van de eerste schetsen in de wijkblaadjes, getekend op een gestencild blaadje met een metalen stift en een raster voor de donkere delen.

Waarom valt Nieuwjaar op 1 januari?

Waarom laten we het nieuwe jaar ingaan op het moment dat de maand januari aanbreekt?

De Romeinen aan wie we onze maandindeling en benaming danken, hadden één maand aan de god Janus gewijd.

In hun mythologie was Janus de god van het begin en het einde, van het openen en het sluiten. De deur (ianua) droeg daarom zijn naam. Hij werd aangeroepen aan het begin van het zaai- en oogstseizoen, alsmede bij huwelijken en geboortes.

De Romeinen lieten hun jaar met die maand beginnen. Janus kon met zijn twee gezichten tegelijk vooruitzien en terugblikken. Dat kwam dus goed uit.

In rooms-katholieke landen werd de kalender met 1 januari in de zestiende eeuw ingevoerd. Rusland deed het in 1918 en helemaal aan het eind kwam Griekenland dat de kalender pas in 1923 accepteerde.

Naar goede gewoonte blikken we op het einde van een jaar even terug naar de boeiendste momenten in onze wijk.

Omdat dit overzicht alleen maar op onze website terecht komt, focust het vooral op de foto's. Het wordt zo een gekleurd beeldverhaal van wat er in onze wijk het afgelopen jaar heeft afgespeeld.

De terugblik 2015 geeft ons een tevreden gevoel van wat het heeft gebracht. We mogen van een geslaagd wijkjaar spreken.

De wijkwerking door het Wijkcomité en door het Ontspanningscomité is naast je familie en vriendenkring een hoeksteen van onze samenleving.

Die wijkwerkingen proberen de inwoners samen te brengen voor een ontmoeting, een praatje en ontspanning. Doe mee!

Februari

2 februari - Lichtmis

Lichtmis is een christelijk feest dat op 2 februari gevierd wordt: de herdenking van de 'Opdracht van de Heer in de Tempel'.

Het is haast onvoorstelbaar hoeveel Lichtmis-spreuken er zijn.

*Schijnt met Lichtmis de zon op de toren
dan komt er zoveel sneeuw als van tevoren.*

*Als op Lichtmis de zon op het misboek schijnt
dan kruipt de vos nog zes weken in zijn hol.*

*Is Lichtmis helder en klaar
dan komen er twee winters in het jaar.*

Het is tevens de traditie dat er op Maria-Lichtmis pannenkoeken gegeten worden.

Dit wordt uitgedrukt in het gezegde:

Er is geen vrouwtje nog zo arm, of ze maakt haar pannetje warm.

Hm ... dat zal smaken!

Zondag 14 februari – Valentijnsdag

In Engeland en de Verenigde Staten kent Valentijnsdag een traditie van enkele eeuwen. Bij ons is Valentijnsdag nog een vrij jong gebruik en pas bekend sinds enkele decennia.

Het feest van de heilige Valentijn geeft op 14 februari de gelegenheid om je geliefde te verwennen. Met extra aandacht in de vorm van een kaartje, bloemboeket, cadeautje, een etentje, gewoon een zalige dag of iets anders speciaals.

Een Valentijnskaart uit 1909

Gouden jubilarissen en tachtig-plussers

De gemeente van Mol heeft enkele jaren geleden een regeling uitgedokterd in verband met het doorgeven van de namen van de gouden en diamanten bruiloften, rekening houdend met de wet op de privacy. De gemeente zal aan alle jubilarissen een formulier bezorgen met een aantal vragen.

De vierde vraag luidt: 'De datum van onze huwelijksverjaardag mag doorgegeven worden aan de verantwoordelijke van de wijkwerking'.

Als de jubilarissen er 'Ja' op antwoorden, zal de gemeente de datum van het jubileum aan de voorzitter van het wijkcomité doorgeven.

Meteen daarna zal de voorzitter of zijn afgevaardigde dan contact opnemen met de jubilarissen om een regeling te kunnen treffen in verband met het geschenk en eventueel een interview.

Als de jubilarissen 'Neen' antwoorden, dan geeft de gemeente de namen in geen geval door aan de wijk.

Als het wijkcomité niet weet wie zijn gouden bruiloft viert, kan ze ook geen bezoekje brengen en een geschenkje aan te bieden.

Hetzelfde geldt voor wie tachtig wordt of al is geworden.

Daarom deze oproep ...

Om alle misverstanden te vermijden, laten al wie in 2016 zijn gouden bruiloft viert of tachtig jaar wordt of is geworden, het weten aan een afgevaardigde van de wijk of aan Louis Van Baelen, Ginderbroek 38.

En alles valt dan weer in de juiste plooitjes...

Ruilbib Ginderbroek

Wat is een ruilbib?

Een 'ruilbib' is een boekenkast met gratis boeken. Het principe is erg simpel: je neemt een boek en je geeft een boek. Het boekenkastje is toegankelijk voor iedereen. Hoe meer gebruikers, hoe leuker het wordt!

Waar vind je de ruilbib?

De ruilbib van Ginderbroek staat in de Hoogstraat op nr 96. Zoals de eerste voorbijganger al opmerkte: hij lijkt op een groot vogelhuis! Maar dan eentje met boeken erin.

Wat vind je in de ruilbib?

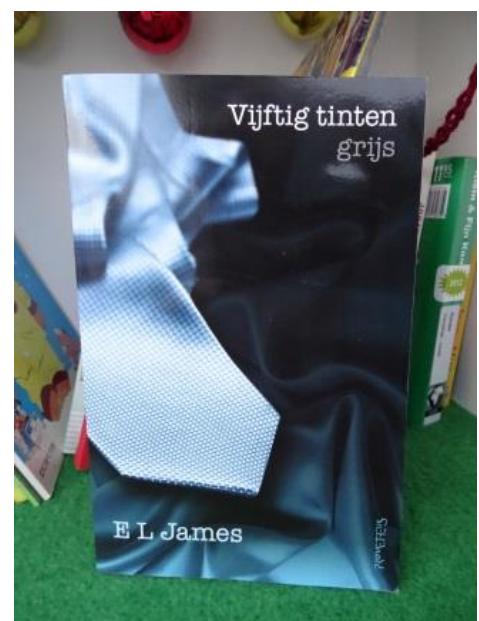
Zowel voor volwassenen als kinderen vind je er toffe dingen. Dit kunnen boeken, strips of tijdschriften zijn. Zowel mooie informatieve boeken als leesboeken zijn welkom.

Doordat er regelmatig boeken worden geruild, verandert de inhoud voortdurend. Boeken die te lang blijven staan, wissel ik na een tijdje. Het is dus zeker de moeite geregeld eens langs te komen om te zien of er iets naar jouw smaak tussen zit.

Ik probeer de inhoud van de ruilbib indien mogelijk aan te passen aan de tijd van het jaar. Zo zaten er in de kerstperiode enkele kerstboeken in.

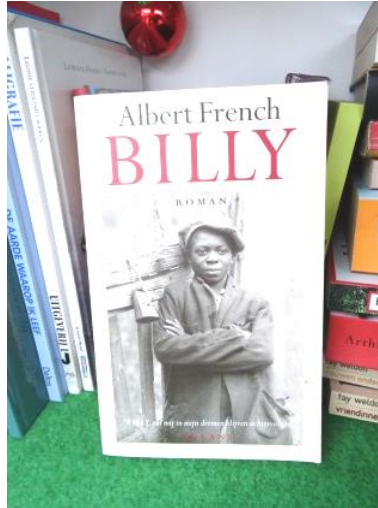
Welke boeken zijn geschikt om zelf in de ruilbib te plaatsen?

Het is belangrijk dat de materialen die je in de ruilbib plaatst, er nog goed uitzien en proper zijn. Wat je thuis niet in jouw boeken-

kast zou plaatsen, hoort ook niet thuis in de ruilbib. Oude en versleten materialen worden verwijderd.

Al tijdens de eerste weken van Ruilbib Ginderbroek zag ik met veel plezier dat er heel wat boeken op een goede manier geruild werden. Enkele voorbeelden van goede deals:

Uiteraard gebeurden er nog veel meer leuke wissels! Zo werd er bij voorbeeld een mooi kookboek in de ruilbib geplaatst. Daar was al snel een geïnteresseerde voor gevonden. Ook thrillers doen het erg goed. Strips wisselen ook gemakkelijk van eigenaar. Voor de kinderen zijn het vooral de jongsten (of beter gezegd hun ouders) die de weg naar de ruilbib vonden. Prentenboeken vallen dus ook goed in de smaak. Wat niet gegeerd is, zijn de tijdschriften. Ze mogen nog een tijdje blijven, maar als ik binnenkort merk dat nog steeds niemand interesse heeft, zal ik de ruilbib enkel nog van boeken voorzien.

Sinds 12 december 2015 zag ik meer dan 40 boekentitels verschijnen die niet van mezelf waren. Superleuk!

Sommige lezers wilden ook boeken schenken zonder iets in ruil te nemen. Hiervoor ben ik natuurlijk erg dankbaar! Dit geeft me de mogelijkheid om de inhoud af en toe te wisselen. Zo kreeg ik bij voorbeeld via Facebook een berichtje van iemand die enkele boeken aan de ruilbib wilde schenken omdat ze haar boekenkast aan het opruimen was. Super! Het gebeurt ook wel eens dat boeken meegenomen worden zonder dat er iets in de plaats wordt gezet. Dat is geen probleem maar ik waardeer het wel dat je het boek terugbrengt zodra je het uitgelezen hebt.

In het buitenland is het principe van boeken delen veel meer bekend dan in België. In Nederland heb je minibiebs, in de USA de little free library. Je vindt er heel wat succesverhalen terug.

In Breda zochten we twee minibiebs op en wisselden enkele Molse boeken.

De twee minibiebs waren heel goed gevuld met mooie boeken. Ook in Eindhoven gingen we al eens ruilen. In het Parktheater vind je een gezellige ruimte met afgevoerde boeken van de Eindhovense bibliotheek. Je mag ze gerust meenemen en later terugbrengen of ruilen. Dat hebben we dan ook gedaan!

Laat ons hopen dat de ruilbib van Ginderbroek een even groot succes mag worden als de minibiebs van onze noorderburen!

Van wie is de ruilbib?

Ruilbib Ginderbroek is een privé-initiatief van de bewoners op nummer 96. Het kastje werd zelf gemaakt en op 12 december kon de ruilbib starten met een voorraad eigen boeken.

De bibliotheek van Mol werd gevraagd of een samenwerking of ondersteuning mogelijk is. Wie weet komt er nog wel iets uit de bus...

Bij de Geelse burelen konden al enkele zwerfbibs opgericht worden in samenwerking met de bibliotheek en vrijwilligers. Waarom niet in Mol? Ook in de Verenigde Staten zijn er little free libraries die ondersteund worden door de lokale bibliotheek. In sommige gevallen worden zelfs bouwpakketten voor een bibkastje ter beschikking gesteld. Handig, want niet iedereen kan er zelf eentje maken en het vraagt toch enige investering.

Waarom een ruilbib?

Van jongsaf aan ben ik een zeer grote boekenfan. Omdat ik lezen belangrijk vind, en merk dat nog steeds niet iedereen de weg naar de gewone bib vindt, probeer ik met de ruilbib het lezen laagdrempeliger en toegankelijker te maken.

Bovendien probeer ik, waar mogelijk, duurzaam te leven. Waarom niet ruilen waar dit kan? Het is goed voor het milieu en de portemonnee! Een ruilbib is gebaseerd op vertrouwen. Je geeft wat en rekent op de eerlijkheid van je medemens. Ik wil dit graag een kans geven. Na de eerste weken ruilbib mag ik besluiten dat de start alvast geslaagd was. Met de ruilbib hoop ik ook een kleine bijdrage te kunnen leveren om van Genderbroek een leukere wijk te maken. Een wijk waar iets leeft, waar mensen al eens een babbeltje doen met elkaar.

Wil je op de hoogte blijven van wat Ruilbib Genderbroek te bieden heeft? Like dan de Facebookpagina:

www.facebook.com/ruilbibginderbroek

Nodig gerust je lezende vrienden uit om de pagina te liken.

Jan Dries, ereburger in Zoersel

Hier volgt een gedeelte van de spreekbeurt bij de opening van de tentoonstelling JAN DRIES BE-LICHT en het toekennen van het ereburgerschap van Zoersel

Vandaag, beste aanwezigen, is het opnieuw een hoogdag voor cultureel Zoersel en een hoogdag voor De Bijl. Een dag waar we vanuit het bestuur en de programmatiewerkgroep van De Bijl echt naar hebben uitgekeken. Vandaag voegen we immers aan de lijst van ereburgers een grote naam toe. De naam van niemand minder dan Jan Dries.

U zult het dan ook met mij eens zijn dat ik niet voor niets de omschrijving 'een grote naam' heb gebruikt. Jan Dries was een groot man, letterlijk en figuurlijk. Hij vergaarde naam en faam in binnen- en buitenland met zijn abstracte kunstwerken en ontving waardevolle erkenningen, zoals de Prijs Vlaamse Gemeenschap voor zijn kunstenaarsloopbaan en de onderscheiding van Ridder in de Kroonorde.

Met de plaatsing van het werk 'Lichtbalans' in de nieuwe patio van het Bethaniënhuis in mei 2008 kreeg Jan Dries een eerste publieke erkenning vanuit de gemeente waar hij al decennia lang woonde, nadat hij zich in de landelijke Uitweg vestigde vanuit het te drukke atelier in Antwerpen. Het werk heeft er een perfecte plek gekregen die de naam alle eer aandoet.

Beste kunstvrienden, we hebben lang uitgekeken naar vandaag, al moet ik daar ook een kanttekening bij maken. We hadden Jan immers heel graag en met veel enthousiasme het ereburgerschap toegekend terwijl hij er zelf bij kon zijn. Zoals dit ook met andere ereburgers het geval was, wilden we dit doen bij een bijzondere gelegenheid.

Jans 90ste verjaardag, was dat niet een perfect moment voor én het ereburgerschap én een overzichtstentoonstelling? Ongeveer 2 jaar geleden namen we dit zo op in de planning van De Bijl. Hoe goed wij echter ook proberen te plannen, het leven laat zich niet in een keurslijf dwingen. En naarmate een mens ouder wordt, vertoont het keurslijf al eens rapper

scheurtjes. Zo ook hier: het overlijden van Jan in november 2014 heeft onmogelijk gemaakt dat Jan er vandaag zelf bij kan zijn, maar heeft plaatsgemaakt voor de gedrevenheid vandaag te laten worden tot een echt eerbetoon voor Jans leven en werk.

We hebben er niet aan getwijfeld om deze hommagetentoonstelling te laten doorgaan en hem het ereburgerschap postuum toe te kennen. Laat ons vandaag dan ook verder maken tot een mooi moment.

Een momentum bijna: Jan kende de planning van vandaag, het verdriet heeft een plaats gekregen, en wat blijft, is erkenning, is bewondering, is met zijn werk naar buiten treden. De grootse verwezenlijkingen van Jan Dries blijven immers voortleven. Want net zoals de kunstcreaties van Jan Dries vaak geen begin en geen eindpunt hebben, is zijn kunst ook tijdloos.

De voorbije dagen kwam het in me op hoe Jan dit moment zou hebben beleefd: fier, natuurlijk, maar zoals altijd wel bescheiden en liefdevol met zijn handen wrijvend, strelend eigenlijk over het gladde marmer. En even hartelijk als altijd.

Vandaag verleent Zoersel niet alleen het ereburgerschap aan Jan Dries, we openen in De Bijl met veel blijdschap zijn overzichtstentoonstelling. Het is intussen traditie dat De Bijl het jaar opent met een bijzondere tentoonstelling, een echte blikvanger. De tentoonstelling van Jan Dries is zelfs meer dan dat, en mag zeker uniek genoemd worden.

Werkgroep De Bijl heeft samen met de familie van Jan, zijn echtgenote Jet, dochter Mieke en Peter, een sublieme keuze gemaakt van de werken die we wilden tonen. Heel wat werk uit privécollecties, maar ook bv. van provincie Antwerpen of grote musea. Ik dank iedereen voor de bereidheid werken ter beschikking te stellen: de familie van Jan, Mark Frateur, Wilfried Noé, Wilfried D'Hondt, Hilde De Rop en Franky Michielsens.

Geboren in Mol ¹ en als kunstenaar gevormd aan de Antwerpse kunstacademie en het Hoger Instituut voor Schone Kunsten, behoorde Jan Dries mee tot de avant-garde van de jaren vijftig.

Het meest bekend is Jan Dries van zijn, soms monumentale, beelden. Wit Carraramarmer was zijn favoriete materiaal. Sinds de jaren 1970 ruilde hij Zoersel dan ook vaak in voor Carrara in Italië om daar te werken aan zijn creaties. Dat deed hij samen met de plaatselijke vaklui of, zoals men zegt in het Italiaans, 'artigiani'. Niet zomaar ambachtslui dus, want horen we daar niet het woord 'kunst', 'arte' in hun naam weerklinken? Zij gaven mee het beste van zichzelf om de concepten die ontstonden in Jans creatieve geest, en die hij eerst uitwerkte in klei, mee vorm te geven in het marmer.

Vorm vond Jan Dries belangrijker dan kleur. Hij creëerde abstracte beelden die lichtinval en schaduwplekken optimaal met elkaar laten communiceren.

'Beeldhouwkunst', zei hij, 'is spelen met licht en donker, en met de dimensies in de ruimte.'

Cel Overberghe, één van zijn collega-kunstenaars en destijds ook lid G'58, zegt over Jan: 'Hij was een soort messias van de kunst. Hij sprak niet, maar predikte. Als een ziener ging hij door het leven.'

De tentoonstelling JAN DRIES BE-LICHT kun je in Zoersel bezoeken tijdens elk weekend in de maand januari, op zaterdag van 13.30 tot 18.00 uur en op zondag van 11 tot 18 uur, in Cultureel Centrum De Bijl, Dorp 1-3.

Lichtbalans,
in het Bethaniënhuis, het nieuwe administratieve centrum in Zoersel.

¹ Jan Dries is in 1925 in de Rijpad geboren en hij woonde er tot hij in 1950 trouwde. Zijn drie zussen, Marie, Lies en Jeanne, zijn allen met hun gezin in hun geboortestraat blijven wonen.

Ginderbroek in beeld

De Borgerhoutsendijk was in 1975 nog een kasseiweg met aan de rechterkant een fietspad van scheefgezakte dallen. (Foto Frans van 't Bazarke)

De Borgerhoutendijk was toen een aardsgevaarlijk gladde weg, die zich door de beemden slingerde. Hoewel de toegelaten snelheid maar 25 km was, deden er zich bij regen- of mistig weer ontelbare glijpartijen voor. Op de weggezakte kasseien en betonnen tegels was het een kunst om de weg te houden.

Na het opbreken van de tramsporen verbreedde men in 1958 de Borgerhoutsendijk met kasseien. Er werd toen ook een fietsweg met betonnen tegels aan de rechterkant van de weg aangelegd.

Voor de voetgangers was er alleen maar een onbegaanbare berm.

In 1978 werd de Borgerhoutsendijk een asfaltweg. Op sommige plaatsen moest men 4 meter diep eer men op de 'harde' zat.

Maar de weg bleef bij de heraanleg even bochtig als voorheen en dus nog vrij gevaarlijk.

1946 - Irène Raus uit de Oude Molenstraat met enkele vrienden van Ginderbroek op de kasseiweg van de Borgerhoutsendijk. De tramlijn is nog niet opgebroken.

Als een auto naast de weg belandde, beleefde de chauffeur de schrik van zijn leven om er weer op te geraken.

Dag Ginderbroekskes en -rokskes,

Rond Nieuwjaar leek het buiten soms lente, soms herfst en nu eindelijk ook winter. Toch is het al januari, putteke winter, de 'elkaar zoenen en een leuke wensen zenden'-maand.

Ook wij sturen jullie via dit blaadje dikke smakken en onze grootste, luidste, liefste en beste wensen voor een SPRANKELEND 2016!!!

We hebben weer een heel jaar veel plaats voor alle Ginderbroekskes en -rokskes en er zal elke maand weer een t-shirts weggeven worden. Laat dus zeker van je horen. Daar houden wij van ...

De feestperiode sloten we in Ginderbroek gezellig af. Heel wat zingende kinderen trokken verkleed als koningen de straten op.

Bij veel Ginderbroekenaren stond het potje met kleingeld klaar en was extra snoepgoed aangekocht.

In de voormiddag was het extra druk op straat, want toen waren de kleutertjes van de Rijpad op pad. Zij knutselden eigen kronen en ministafjes. Pret verzekerd!

Kijk maar snel of je jezelf terug kan vinden hier onder!

Uit alle kinderen werd één naam getrokken: Yasmine uit het Peerds-kerkhof krijgt deze keer een t-shirt als extra driekoningenbuit.

Foto's Driekoningen in kleur:
www.wijkginderbroek.be

Omdat je nooit een kroon teveel kan hebben, geven we je een tip (ook te vinden op de facebook van de wijk: www.facebook.com/wijkginderbroek/) om je kronenverzameling aan te vullen.

Voor elke gelegenheid maak je gewoon een nieuwe: met kaarsjes voor je verjaardag, met roze glitters en hartjes als je prinses wil zijn, hoger voor een statige koning of koningin, met fluweel voor een prins.

Benodigdheden: karton, potlood, schaar, dubbelzijdig plakband, verf/plakkertjes ...

Aan de slag:

- * Teken de kroon op de flap karton en knip de vorm uit.

- * Verwijder de bovenste laag van het karton en gebruik de zijkant van de schaar op punten waar het karton moeilijk loskomt van elkaar.

- * Als je de kroon wil verven (met goudverf bv.) is dat nu het moment.
- * Meet de kroon af rond het hoofd, teken af met pen/potlood, neem 2 cm extra en knip het karton recht door. Plak de uiteinden aan elkaar met de dubbelzijdige tape.
- * Met het overgebleven karton of andere spulletjes kun je de kroon versieren.

Veel knutselplezier
en tot volgende keer!

Kiekeboe!

Vergeet niet je teken-, schilder- en knutselwerkjes door te sturen naar tinne_vansand@telenet.be of te posten in de brievenbus van Korenbloemenstraat 21.